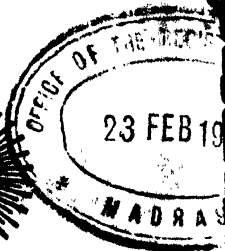

ಶ್ರೀಜಗದ್ಗುರು ಸ್ತ - ಅವತಾರಮಠ

1501
10,266

ವಿಶಾಖಾಕಲಾಪಟಲ

నాగభూషణ గ్రంథమాల 2.

శ్రీ జగద్గురువు—అవతారము.

చిట్టమూరు రామయ్య, బి. ఏ. యల్. టి.

గ్రంథకర్త.

1501/
10,2466

శ్రీయుత బచ్చ నాగభూషణరావుగారి

ధనసహాయము వల్ల

ముద్రింపబడినది.

44

ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాక్షరశాల,

బెజవాడ, ౧౯౨౨.

వెల. ర. 2.

శ్రీ జగద్గురువు ఆవాహనము.

శ్లో. జగద్గురో ధర్మనేతః మహాశ్వేత్వస్థిసంఘగః
 భూయోధరామవతర యతస్సత్వాం నిరీక్షతే॥
 సర్వాక్ జనాంశ్చ త్రాయస్వ త్వత్సందర్శనకాంక్షిణః
 బ్రూహివాచం శాంతిమయీం కలహాఘ్న వివాశినీం
 ప్రబ్రూహిసాభ్రాతృవాచం ఐక్యప్రత్యయకారణీం
 జనేషు యుధ్యమానేషు జాతిశో వర్ణశఃపృథక్ | క్రేః
 అగచ్ఛసుప్రీతిబలేనయక్తో అగచ్ఛయుక్తో విభవేనశ
 త్రాయస్వ లోకం భవదాగమేచ్ఛం
 స్మృణాం సురాణాంచ గురుర్యతోసి॥

(1) జగద్గురో; (2) ధర్మనేతః మతములన్నింటికీ ప్రభువా! (3) మహాశ్వేత్వస్థిసంఘగః గొప్పసిద్ధులగు ఋషులసంఘమును అధిపతీ! (4) భూయః తిరిగి, (5) యతస్సత్వాం నిరీక్షతే మీ రాకక్ష నిరీక్షించుచుండునట్టి (6) ధరామవతర భూమియందు అవతరించుడు; (7) త్వత్సందర్శనకాంక్షిణః మీదర్శనమునకై ఆశపడుచుండెడు; (8) సర్వాక్ జనాంశ్చ సమస్తజనాంగులను, (9) త్రాయస్వ రక్షింపుడు. (10) కలహాఘ్నమనాశినీం కలహములను లేకుండచేయుగ్గు. (11) శాంతిమయీం వాచిం బ్రూహి శాంతిరూపమగు వాక్యమును బోధింపుడు. (12) జనేషు యుధ్య — పృథక్ జాతివర్గభేదములను విడిచిపెట్టించుచుండెడు ప్రజలలో, (13) ఐక్యప్రత్యయకారణీం ఐక్యతత్వమును నిర్మించేయగల, (14) ష్టాభ్రాతృవాచం ప్రబ్రూహి సాధరిణివమును వెల్లడిచేయవలయును బోధింపుడు. (15) అగచ్ఛసుప్రీతిబలేనయక్తో అర్చించి క్రేమభావముయొక్క బలముతో గూడన పాద

నై, దయచేయుడు, (16) ఆగచ్ఛ యుక్తోవిభవేనశశ్శేః = రేమ మ హాభైభవశక్తి తోగూడినవాడనై దయచేయుడు, (17) స్థానాంసురాణాంచగురుర్యతోసి = సరులకును దేవతలకును మహాగురువగు హేమహాప్రభో! (18) భవదాగమేచ్ఛం = తమరాకకై యెదురుచూచుచుండు, (19) లోకం త్రాయస్య = లోకమును రక్షించుడు.

జగద్గురువు నవతారము.

దివ్యజ్ఞానసమాజమున కగ్రాసనాధిపతియై లోకోపకారతత్పరయయి, నిక్కాలమున లోకమునందలి యజ్ఞానమును దొలగించి పరతత్వజ్ఞానమును వెదఁజల్లఁజేయింబగల్గు శ్రమపడుచు నీ దేశమాదేశమనక భూమండలమంతయు సంచారముచేయుచు, సుపన్యాసములంజేయుచు లోకోపకారరూపమగు భగవత్కైంకర్యము 'నొనర్చుచుండునట్టి అనిబేసెంట్లులమ్మగారు సమీపకాలమున లోకానుగ్రహార్థము జగద్గురువు 'లవతరింపబోవు' చున్నారనియును, లోకులూ మహానుభావుని యనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులు కావలయుననిన తమతమ భావముల శుద్ధముగఁ జేసికొనవలయుననియు, పరిశుద్ధమనస్కులై దోషదర్శన బుద్ధిని విడచినంగాని మానవులు మహానీయులయందలి మహిమంజూడ శక్తులు గారనియును దాదాపుఁ పది సంవత్సరములుగ లోకమున బాహుళ్యముగఁ జాటించుచున్నారు.

లోకములోఁ బెక్కిండు ఆమాటను వినినమాత్రముననే తమతమ శుద్ధాంతికరణములకది సమంజస

ముగజూపట్ట దానియందు దృఢమగు నమ్మకముగల వారై యాపుణ్యమునకు బ్రాత్రులుగాఁ బ్రయత్నమునేయుచున్నవారు. ఐనను మఱికొందఱు అట్టివారైనను నమ్ముటకుఁదగిన కారణములంజూపినంగాని నమ్మజాలక సంశయించుచున్నవారు. అట్టివారు కారణములందెలియ గోరుటయు యుక్తమే. ఏలయన వారువారు తమబుద్ధికి యుక్తయుక్తమనితోచి హృదయమునకు దృఢమగు నమ్మకము తనంతన పుట్టవలెను గాని యేవిషయమునుగాని గ్రుడ్డివానివలె నమ్ముట శ్రేయస్సుకానేరదు. భగవంతుడిచ్చిన బుద్ధిని ప్రతిమానపుఁడును వినియోగించవలయును గాని దానికిఁబ్రచారములేక యుండఁజేయరాదు. గాన ఈనమ్మకమునకుఁ గారణములెవ్వయో యిందుక సూచించిన బొగుగనుండునని యాయమ్మగారు చెప్పినవిషయములననుసరించి యీవ్యాసము వ్రాయఁబూనితిని.

ఇందుసూచించిన విషయములను జదువరులు కొంచెము శ్రద్ధతో నిష్పక్షపాతముగ మనోవికారములకు లోనుగాక విచారించి యిందలి సారమెంతమట్టుకు దమకు సరియనితోచునో అంతమాత్రము గ్రహింతురుగాక.

● ఇట్టినమ్మకమునకు మూలము మూడు తెలుగులుగనున్నది.

(1) ప్రస్తుతపు బ్రపంచస్థితినిబట్టి యట్టిమహానీయునిరాక యవసరముగ నున్నది.

(2) భూమండలమున నిక్కాలమున, గొన్నిమా

ర్వులు కలుగుచున్నవి. ఆమార్పులను బట్టి చూడ సమీ-
పకాలములోనే యట్టియవతారము. నిరీక్షింప, దగియు
న్నదని. స్పష్టమగుచున్నది.

(3) లోకములో బ్రస్తుతమున బ్రబలియుండు
మతముల నవలంబించు వార లందఱిలో నేదేశమున
జూచినను అట్టిరాకను నిరీక్షించుచుండుట గానవచ్చును.

ఈమూడు విషయములను గొంచెమువిస్తరించి
వ్రాసెదను. అయినను మొట్ట మొదట నొకవిషయము దీ
నికాధారముగ నంగీకరింపవలెను. ఈవిషయము కేవల ప్ర
కృతివాదులగు నా స్తికులకొఱకు ద్వేషింపబడినదిగాదు. ఇం
ద్రునియగోచరములగు విషయములకంటె వేరుతత్త్వమొ
కటియున్నదని యంగీకరించని వారలకు జగద్గురువునవతా
రమును గురించిన ప్రస్తావనయే విరుద్ధముగదా! అతీంద్రి
యతత్త్వ మొకటియున్నదనియును, ఈ ప్రపంచ చక్రము
నుద్రిష్టించు లోకవ్యాపారము నడుపుటయందు మానవుల
కంటె సద్గురులే యమానుషశక్తి గలవారున్నారనియును
సమ్మవారలకీవిషయముయోచింపఁతగినదికాని కేవలనా స్తి
కవాదులదేగాదు.

అధునికులగు ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞులు ప్రైతము తీర్చి
యగోచరములగు ప్రకృతి వస్తువాదములుగాక యంతి
కంటె సూక్ష్మములగు తత్త్వములున్నదని యూహించ
వలసివచ్చుచున్నది చెప్పబున్నది.

నేదేశమునందుగాని దేవతామునందుగాని నొ

ప్రభుత్వము తప్పక చూచుచున్నట్టి యాత్మము తప్పక చూచున గొప్పగొప్ప
కార్యములు అంద్యమింపబూనుకొన నానమముముల నా
యధ్యక్షముముల నెఱ వేర్వంగలముహూపురుషులున్ద్యవిండు
చుండుట ప్రపంచచరిత్రమువలన స్పష్టముగుచున్నది.

మానవకోటిచరిత్రమంతయుఁ బరికించిచూడ న
య్యది సదీప్రవాహమువలె నొక్కరీతినిబోవుటకు మూ
లుగ సముద్రతరంగములవలె హెచ్చుచుఁ నగ్గుచుఁ జక్ర
గతివలె పైకిని క్రిందికిని దిరుగుచున్నట్లు తెలియవచ్చుచు
న్నది.

లోకపరిపాలనమునకు ఎంతశక్తి మంత్రులైనను
మనుష్యమాత్రులగు చక్రవర్తులు, రాజులు, నామంత్రు
లు, వారిమంత్రులు, మాత్రముగాక వారలందరినిచదరం
గపుఁ బీటపై బలమును నడుపునట్లు నడుపుమహనీయు
లగు దేవతలు దేవసములగు మన్వాదులగు మహనీయు
లున్నవారనుట యన్నిమతముల వారును అంగీకరించువిష
యము. ఆయామతములందట్టి మహాపురుషులకు పేరులు
వేఱు వేఱుగనుండినను, అట్టివాఁడున్నారని మాత్రము అంద
రకు సంగీకారమే. కొన్నిమత గ్రంథములయందు వారిని
దేవతలని చెప్పుదురు. మఱికొన్ని మతముల వారట్టివారి
నే “ఎంజెల్స్, ఆర్కేంజెల్స్, అనియు చెప్పుదు వారిని
దేవదూతలని సంస్కృతగ్రంథముల భాషాంతరీకరింతురు.
వీరుగాక యార్యమత గ్రంథములయందు ఋషులనియు,
జీవన్ముక్తులనియు, దేవర్షులనియు, ఆధికారికపురుషులని

యును బిలువఁబడు మహాపురుషులున్నవారని స్పష్టముగ నిరూపింపఁబడియున్నది. వారెవ్వరనగా పూర్వకల్పముల యందుఁగాని, పూర్వమన్వంతరముల యందుఁగాని మఱి యు నీమన్వంతరమున నే యాదియందుఁగాని అస్మ దాదులవలె సంసారమున వర్తించుచుండియుఁ బరిపూర్ణానుభవ జన్యజ్ఞానముగలవారై సంసారసముద్రమును దరించి ముక్తులై బ్రహ్మనందానుభవమున నీశ్వరస్వరూపులయ్యును, మనవంటిచామర జనోద్ధారణమునకై యీకల్పముననో యీమన్వంతరముననో శరీరధారులైగాని, యీమన్వంతరముననే పరిపూర్ణులయ్యును, జీవన్ముక్తులుగ లోకోపకారమునకై శరీరములను విడువక యోగబలముచే దేహధారులుగ వర్తించునట్టి మహానుభావులేవారు.

అట్టిమహాత్ముల నుద్దేశించియేగదా శ్రీశంకర భగవత్పదాచార్యులవారు,

“శాంతామహంతో నివసంతిసంతో

వసంతవల్లోకహితంచరంతః|

తీర్ణాస్వయంభీమభవార్ణవంజనా

నహేతునా-న్యానపితారయంతః||

(వివేక చూడామణి).

అనివ్రాసియున్నారు.

వీరలే హిందూమతగ్రంథములయందుఁ జెక్కొనఁబడియుండుమన్వాదులు, ఋషులు, మహర్షులు, దేవర్షులు లోన గుఱవారు.

శ్లో॥ మన్వంతరేషు భగవన్ యథామన్వాదయస్త్విమే|

యస్మైకర్మణీయేయేన నియుక్తాతద్వదస్వమే॥

శ్రీశుకః॥ మనవోమనుషుతాశ్చమునయశ్చమహీపతే

ఇంద్రాసురగణైవ సర్వేపురుషశాసనాః

(శ్రీమద్భాగవతము).

శాక్యమునిచే నుద్ధరింపబడి యిక్కాలమున చీనా, జపాన్, టిబెత్తు, సింహళము, బర్మా మొదలగు దేశములం బ్రసిద్ధిగాంచియుండు బుద్ధమతి గ్రంథముల యందు బుద్ధులనియును, భవిష్యద్బుద్ధులగు బోధినత్వులనియును మఱియును బెక్కునామములచేఁ బరఁగువాని ను వీరలే. వీరలందఱును దేవతలు, మన్వాదులగు ఋషులు, మహర్షులు, బుద్ధులు, బోధినత్వులు, సామాన్యము గ నిక్కాలమున మనుష్యులతో బహిరంగముగఁగలిసి మెలసి సంచరింపకపోయినను “మాదృశాంగ్రామ్యబుద్ధీ నాంబోధాయ” అనునట్లు మనవంటియజ్ఞులకును, అల్పజ్ఞులకును జ్ఞానబోధచేయుటకై యదృశ్యులై సంచరించుచు హృదయ కవాటములయొద్దకాచియుండి కామక్రోధలోభమోహమదమాత్సర్యములు, అహంకార మమకారములులోనగు గట్టిగడియలను గొంచెమువడలించి హృదయకవాటము నెపుడు నడలింతురాయని కనిపెట్టియుండి సమయముదొరకగనే హృదయమునఁ బ్రవేశించి హృదయమున సిరముగనాటియుండు కామములను దొలగించి యందుదట్టముగనిండియుండు సజ్జానాంధకారమును బో

గొట్టిజ్జానదీపమును పెలిగింతురు. అట్టివారలు కేవలహం
 ల్మ జ్జానమును బోధ చేయుటకున్న వారుగాని యైహికవిష
 యములగు లోకక వ్యవహారములలోఁ బ్రవేశించు వారు
 కారనుకొనరాదు.

మనదేశమునఁ బ్రసిద్ధములగు పురాణోలిహాసము
 లంబరీశీలించిచూడఁ బూర్వకాలమున దేవతలును మహ
 దులును, నారదాది దేవతలును, బలుమారురాజసభలకే
 తించి రాజులను కుశలప్రశ్నింపుటకువో రాజక్షేమవిష
 యములను ప్రజాక్షేమమును, లోకమున ధర్మరక్షణవిష
 యములను, యుద్ధములు మొదలగు ప్రజాక్షోభములు
 లేక ప్రజలు సుఖింబుండుటయు, నీమొదలగు లోకక విష
 యములను విచారించి పోవుచుండుట విశేషముగ నున్న
 దిగదా! ఇక్కాలమున సామాన్య జనుల మనోభావము
 లఁ జూచినను, దుష్టరములగు కష్టములు ఎదురగుచున్న
 యవి. ఇంత మాత్రీ వారలు కేవల విషయాసక్తులయి
 స్వప్రయోజన పరులై యుండుటంబట్టి యట్టిమహానీతియులు
 పూర్వమువలె మనబోఁటి సామాన్యజనులతో బహిరంగ
 ముగ మెలగుపుణ్యము మనకులేకపోయెననుటకు సంతో
 ములేదు. ఐనను, బహిరంగముగ సంచరించకపోయినను
 లోకసంరక్షణవ్యాపారమును వారు వదలికొనిరనుటకు
 ఆస్పదములేదు. మనమందఱుమట్టివారుండుటను నమ్మినను
 నమృతకపోయినను, వారియనుగ్రహమును కోరినను కోర
 కపోయినను, మన యంతరంగదృష్టి కామక్రోధాహంకా

రమమకారములను పొరలచేఁగిప్పఁబడి, మదాంధులమై సర్వశక్తులమనుభ్రాంతితో వర్తించినను అపారదయాస ముద్రులగు నామహాత్ములు తల్లిబిడ్డలను రక్షించునట్లును గురువు శిష్యులను మన్నించిరక్షించురీతిని దయతోమనలను శ్రమశ్రమమున స్వధర్మమును నడిపుచు, మనయ హంకారాదులచే లోకమునఁగలుగునైషకీత్యముల నవరించుచు లోకవ్యవహారముల నడిపుచునేయున్నవారు. అట్టిమహనీయులలో నొక్కొక్కరు అప్పడప్పుడు లోకమున నవతరించి కీర్తిచూపించిలోకమున కపారముగు మేలుచేసి యులిరింతురు. అంతకుండు విశేషసందర్భములలో ధర్మసంస్థాపనమునకై భగవంతుడుతానేయవలెరించునని శ్రీగీతాశాస్త్రమునందు నొక్కవక్కాణించియున్నారుగదా!

ఇంతట నీవిషయమును విరిమించి వ్యాసముయొక్క ముఖ్య విషయమును నాలోచింతుము.

ప్రథమమున లోకముయొక్క ప్రస్తుతిపు నవసరమునుగూర్చి యోచింపదగు.

ప్రపంచమున నిప్పటిస్థితి నాలోచింపగా, మతివిషయములందుఁగాని, ప్రకృతిశాస్త్రవిషయములలోగాని, మఱియు రాజకీయవ్యవహారములలోగాని, సాంఘికములగు కట్టుబాట్ల విషయములలోగాని, అర్థశాస్త్రవిషయములలోగాని, మఱియేవిషయమునఁ జూచినను, దుస్తరములగు కష్టములు ఎదురగుచున్నయవి. ఇంతనఱకుండిన పద్ధతుల

న్నియు, నిక్కాలమునకు సరిపడకయు, ఇప్పటి కష్టముల నివారించుటకు సాధ్యముకాకయు జనులు దిక్కుదోచక యున్నవారు. క్రొత్తక్రొత్తమార్గములైనను అవలంబింప వలయును. లేదా, మానవకోటికభివృద్ధి ఇంతటితో నిలు నవలసియుండును. మానవకోటికభివృద్ధి యింతటితో నిలుచుననుటయసంగతము. అట్లుకానిచో క్రొత్త పద్ధతుల సవలంబించవలయును. ఇప్పటివఱకు మతవిషయముల లోనేమి, అర్థశాస్త్ర ప్రకృతిశాస్త్ర విచారములలోనేమి, సాంఘికములగు నేర్పాటులలోనేమి, యత్యున్నతవిషయములను సాధించిన పద్ధతులు ఇప్పుడు తుదముట్ట నిప్పు యోజనములై యున్నయవి. క్రొత్తమార్గములుదోచక పూర్వపు యేర్పాటులు ప్రయోజనపడక పురోవృద్ధి యు పాయములు దరికట్టియున్నవి.

అందు మొదట మతవిషయములని జూతము. అ నాదిగా మనదేశమునందు ప్రబలియుండిన యాచారములు చాలమట్లు కనాదరణపాత్రములైనవి. మధ్యకాలము లో కేవలస్మృతి వాదములు బలిసియుండెనుగదా! జనులకు బుద్ధికౌశలము వృద్ధికానుకాను ప్రతియాచారమునకును హేతువుల నెదకుట సాధారణమయ్యెను. బుద్ధి సూక్ష్మము కాగాకాగా తామవలంబించునాచారములకు సరియైన కారణములు గనబడనియెడల శ్రద్ధాఘ్రులును, విచారపరులునగు వారలకుపైతము పూర్వాచారముల యందనాదరణబుద్ధి వృద్ధిగాక తప్పదుగదా! ఇట్టిసమయ

మున పాశ్చాత్యులవలన గ్రహించబడిన ప్రకృతిశాస్త్రజ్ఞానము నాస్తికవాదమునే సూచించుటచే క్రమక్రమమున పూర్వాచారముల యందనాదరణబుద్ధి వృద్ధియాయెను. పాశ్చాత్యుల విద్యాపద్ధతులతో స్పర్శయైనను లేని వారినిచూడవారు పూర్వాచారములకు మూలములగు యధార్థతత్త్వముల నించుకొనెను. శాలిసికొనజాలక కేవలబాహ్యచారములే ముఖ్యములను తలంపుగలిగి సుష్కచారవరాయణులగుటంబట్టియు నూతన పద్ధతుల నవలంబించువారల మనోభావముల నెరిగి వారలను విద్యాయములదీస్సుటకు శక్తిలేక వారల మనోభావముల విచారింపించి నిరాకరించుటచేతను పూర్వాచార తత్పరులకును, ఆధునిక నవనాగరకులకును ఐకమత్యములేక దినదినమునకు వివాదాశములు హెచ్చుచున్నవి.

ఇందుకు దృష్టాంతము. వర్ణాశ్రమ ధర్మముల ప్రస్తుతస్థితి యెట్లున్నదో చూతము. వర్ణధర్మముల యంగు విశేషసంకరమైయున్నది. కలియుగము ౧౦౦౦ సంవత్సరములు నిండగా వర్ణసంకర మగునని యందరును చెప్పుచున్నారు గాని వర్ణసంకర మన నేమియో స్పష్టముగ తెలిసికొనునట్లు కావరాదు. వర్ణసంకర మనగా దృష్టిదోషమును పాటింపక కలసి భోజనాదులు చేయుటయని సామాన్యముగ తలచుచున్నారు. యధార్థముగ వర్ణసంకరమన్న సంతకంబై లోతుకు దిగి చూడవలయును. అగ్రజన్ములని పిలుచుకొనువారియందు బ్రాహ్మణధర్మముల

గు శేమము, దమము, త్వాంతి, ఆర్భవము, సమతీ, సత్వ
త లోనగు ధర్మములు క్షీణించి, విషయాసక్తి ఇంద్రియ
లోలత్వము, స్వార్థపరత్వము, అముష్మిక విషయముల
కంటె నైహికవిషయముల యుంచుకొను ఆసక్తియును,
క్షుత్రియులయందు ఓజస్సు శేజస్సు ధృతి దాక్ష్యము,
యుద్ధములయందు ఔన్నత్యాచార పోరు ధైర్యసాహస
ములులేక అధికారమునందు ద్రవ్యమునందు భాగము
లయందిచ్చు హెచ్చుటయు నైశ్య శూద్ర గర్భముల
జనించినవారిలో కొందరియందైనను శేమదమాదులు గన
బడుటయే నిజమైన వర్ణసంకరము. ఎన్నడు అగ్రజన్ములు
తమకు స్వభావములుగ నుండడిగు ధర్మములనుండిచ్యుతు
లైరో, అట్టివారి కుటుంబములయందు, పరిశుద్ధులైన జీవు
లు జన్మించుట దుర్లభము, కావున యోగ్యులును పరిశు
ద్ధులు నగు జీవులు చర్మాంతరములలో యోగ్యులును,
భక్తులును, ఇంద్రియనిగ్రహములుగలవారు నగువారి గర్భ
ముల జనింతురు. దేశాంతరముల మతాంతరులలోను
జనింతురు. అప్పుడు బాహ్యజన్మమునకు సరియయిన
గుణధర్మములు లేకపోవుటయే వర్ణసంకరము. అట్టివర్ణ
సంకరముశలుగగా, యథార్థముగ పూర్వకాలమునందు
వలె అనోన్య ఆనుకూల్య ప్రవర్తనము దుర్లభము. ప్రవ
ర్తనమునందు, అంతరంగ పారిశుద్ధ్యమునందు ఏలాటి భే
దములు లేకపోయినను జన్మమున మాత్రము విభ్రుల
మని గౌరవము కోరినచో గౌరవము దక్కదుగదా! కా

పుననే బ్రాహ్మణులకును బ్రాహ్మణేతరులకును వైషమ్యములు కలిగి అట్టి అంతఃకలహములవలన దేశము షీణదశకువచ్చునట్లు తలస్థించినది. వీరలయందు అన్యోన్య వైషమ్యములను పోగొట్టిసోదర భావమును అభివృద్ధి చేయుగల శక్తి మంతులెవరును గానరారు. ఇట్టి విషయములననాతన ముఖ్యధర్మములకు విరుద్ధములేకయే కాలోచితసంఘసంస్కరణమవశ్యమనియట్టిసంస్కరణమున కైదుత్పించుభాక్తికులను కులభ్రష్టులనియును మతద్వేషులనియు పూర్వాచారపరాయణులు, దూషించుచువీరులు కేవలస్వార్థపరులై బ్రాహ్మణేతరులను తలయెత్తెకుండ తమయధికారమును నాగించుకొనువారలని వాటిలు దూషించుచు ఉండుకాలమునపీతాధిపతులు, ఆచార్యులు లోనగునారు ఇవిష్టయములయందు జోక్యము పుచ్చుకొనకయే తమకార్యములు చేత నెనంతమట్టుకు జరుపుకొనుచున్నవారు. ఇట్టి సిద్ధికి అంత్యములేదా? భారతసూతకువచ్చియుండు ప్రస్తుతదుర్దశనుబట్టి మహనీయులగు లోక పాలకిబృందమునకు నీరుణరాదా? అట్టి ఋషిసంఘమునుగూడ మహనీయులొకింప అవలంబించి యీ దురాచార్యచర్తమును తిరస్కరించేయదాయని యొందరో భక్తులు ఎలనరించుదురా? వామనోనుభక్తులు యెఱుఁగు వివరా? అట్లీవారు కరుణి విద్రవంచమును ఉద్ధరించుట కింతకంటె సమయము వేయగలదా!

ఇదియునుంగాక చౌకికపంచ్యములు విశేషముగ మారి యున్నయవి. స్వగోత్రమువాదేశస్థులుగాను.

శ్రీ చక్రవర్తి గారు వేలకొలదిమైళ్లదూరముననుండు ఇంగ్లాండు ద్వీపవాసులు. రాజకీయ విషయములను నిర్వహించుటకును, రాజాజ్ఞలను నెరవేర్చుటకును, విద్యాభ్యాసమునకును, దేశాభిమానులగు సత్పురుషులు దేశాంతరగమనము చేయవలసియేయున్నది. నౌకాయాత్రలుచేయక తప్పదు. ఇంగ్లీషువారి సామ్రాజ్యమునకంతయు ముఖ్యరాజధానియై శ్రీ చక్రవర్తి గారి నివాసస్థానమగు లండన్ పురమునందు హిందూదేశప్రభుత్వమునకు మూలస్థానమగు “ఇండియాకౌన్సిల్” అనుసభయును, మతియుమనదేశమున చెన్నపురి, కలకత్తా, బొంబాయి మొదలగుపట్టణములయందుండు హైకోర్టులను ఉత్కృష్టన్యాయస్థానములకంటె నధికమైన “ప్రివికౌన్సిల్” న్యాయస్థానమును, మతియునీసామ్రాజ్యమునకంతటికిని ముఖ్యచట్ట నిర్మాణసభయగు పార్లమెంటు సభయును ఉన్నవిగాదా! ఆసభలలో కార్యనిర్వాహమునకును, ఉత్కృష్టదేశాభిమానులును, ఉదారచరితులును, సత్యధర్మపరాయణులునగు హిందూదేశవాసులను, రాజప్రతినిధులుగ శ్రీ చక్రవర్తి గారు నియమించుచుండ, నట్టియుద్యోగములను భరించి మాతృభూమియగు మనదేశమునకు అపారమగు మేలుచేయుటకును, భరతఖండమునకును, తద్దేశవాసులకును గౌరవము సంపాదించుటకును, హిందువులలో నుత్తములగువారు, నౌకాయాత్రచేసి దేశాంతరగమనము చేయవలసియేయున్నదిగాదా! ఇట్టిసందర్భములకు దగినట్లు దేశాంతర

గమనమునకు వలయునేర్పాట్లుచేసి, దేశభిమానముతో దేశక్షేమముకొరకు శ్రమవ్యయములకోర్చి దేశాంతరము నకుపోయి తిరిగివచ్చినవారలను గౌరవ పాత్రులుగ భావించి స్వాగతమిచ్చుటకు బదులుగ వారలయందు దోషారోపణముచేసి కులభ్రష్టులుగ నెంచుట కృతిష్ణతాదోషమును వడికట్టుకొనుటయేగదా! మఱియునిదేశముననుండు రాజకీయోద్యోగములలో గొప్పవియగు స్థానములఁ గొన్నింటికి, ఇంగ్లండుదేశమునకుఁబోయి యుచ్చటివిద్యాలయములలోఁజదివి యుచ్చట సర్వకళాశాలఁ పరీక్షలం దేరి యాభిరుదుల వహించివచ్చిన వారలనే నియమించుట బ్రభువాఙ్మగనున్నది. ఆ గౌరవమునుపొంది యూపదవినుండి దేశమునకుమేలుచేయవలయుననిన దేశాంతరగమనమును నిరాకరించుటకు వలనులేక యున్నదిగదా! ఇదియునుంగాక దేశాంతరములనుండి జనులు చేరికొలది మనదేశమునకువచ్చి యుచ్చట మంచివిషయములనుజూచి గ్రహించి యావిషయములను దమతమదేశములకుఁగొనిపోయి తమదేశస్థితిని వృద్ధిచేసికొని క్షేమము పడయుచుండ మనదేశస్థులు పరదేశములకుఁబోవుటగాని యాదేశములయందలి క్రొత్తవియముల నేర్చుకొని మనదేశమునకుఁగొనివచ్చి దేశభివృద్ధికొరకుపాటుబడుటగాని దురాచారమని తలచుట దేశక్షేమమునకు గొప్ప ప్రతిబంధముగదా!

ఇట్టిసందర్భములు ప్రాప్తించియుండ సందర్భానుసారముగ మహాజనులుచేరి కాలానుగుణ్యముగ నాచార

వ్యవహారములందు దగిన మార్పులు సమకూర్చుట కవ
కాళము మనదేశమునఁగానరాదు. ఎవలైననట్టియుద్యమ
మును పూనుకొనినను, వారితోనేకీభవించి పనిచేయువార
రుదు. కొందఱుచేరి పనిచేయుఁబూనినను వారిని మహాజను
లు దూకుటయేగానవచ్చుచున్నదిగాని యా యుద్యమము
ను గొనసాగనిచ్చునట్లుగానము. మతగురువులగు వారీవిష
యములను యోచించుట లేదుగదా! చెవుల వేసికొనుట
కైనను సమర్థించుటలేదు. మతములయొక్కయు, మతాధి
పతులయొక్కయు, అధికారిముసైతము పూర్వమునందు
సాగినట్లుసాగుటయునులేదు. ఎవ్విధముననైనను, తమయొ
క్కయు తమపరివారిములయొక్కయు యోగక్షేమముల
ను యోచించుటయు తమపరిధివమునుకాపాడుకొనుట
యు ముఖ్యదేశములుగ, కాలోచితముగ “నొరులను
నొప్పించక తానొప్పుక తప్పించుక” నంచించుచున్నవారు.
ఒకరికొకరికి సంబంధములేక “ఎవరికి వా రేయమునాతీరే”
అనుస్థితికివచ్చి నాంధ్రులములగునేర్పాట్లు నిర్మూలములై
యున్నయవి. మహాజనుల సభయన నదియెట్టిదో యిప్పుడే
రుగోము. మహాజనుల యభిప్రాయమన్ననో అదినున్నయే.
పండితులపక్షపత్తులను జూచెదమన్ననో, విచారిము నివా
దనుయి, అది సమీపవాక్యములై, సమీపట జగితములై
న్యాయస్థానములలో వివాదములు సాగినములు కానలసి
నట్లుగుచున్నది గాని యధార్థతైవనిరూపనయెట్టిదో అప
రిషతులలో గానరాదు. ఎవలెన్ని దుస్వప్నతులనవలంబి

చినను వారినాక్షేపించు ధైర్యమెవరికినిలేదు. ఇట్టి యబం
దరస్థితియందు ద్రోవచూపి, సంఘమును సరియైన మార్గ
మునవలంబింపజేసి, కడతేర్చుటకు, అమానుషప్రజ్ఞగలిగి,
సర్వజ్ఞులగు మహానుభావులవలెరించి యామహానుభావుని
శక్తిచే నెద్దియేనొక త్రోవగల్పించినచో సంఘము
బాగుపడునేమోగాని లేనిచో నీప్రస్తుతపు దుస్థితిని నివా
రించుట కవకాశములేదని దృఢముగజెప్పవచ్చును.

ఇట్టిదురవస్థ మనహిందూ దేశమునమాత్రము
గాదు. పశ్చిమ దేశములన్నింటియందును మఱియొకవిధ
ముగవ్యాపించియున్నది. ఇంగ్లండు, అమెరికా ఆఫ్రికా
యాలోనగు దేశములన్నింటియందు సంఘస్థితి యంతకం
ఁబెను చిందరవందరయియున్నది. చదువరులును బుద్ధి
శాలులునగువారు మతవిషయములలో పరతత్త్వమును
చక్కగఁ దెలిసికొనవలయునను నాశగలవారైరి. మత
బోధకులన్ననో జనులమనస్సులలో సంశయములే పుట్ట
రాదు, వారు పరిప్రశ్నలుచేయరాదు, మతగురులేమి
చెప్పిన దానిని బదులుచెప్పక సమ్మవలెను, అంతియ
చాలును. వేరువిచార మక్కరలేదని బోధించుటకారం
భించిరి. బాహ్యకర్మములకు దగిన యంతరార్థముల
బోధింపజాలరైరి. ఇవ్విధమున మతగురువులకును విద్యా
వంతులగు నితరజనులకును వివాదాంశములు పెక్కులు
కాగావీరలలోమతాభిమానమునశింప నారంభమాయెను.

మఱియు కొద్దిమంది జనులచేతిలో ద్రవ్యమంత
యుచేరి వారుమాత్రము కోటిశ్వరులగుటయు, సామాన్య

జనులు జెక్కండ్రు “దినములు మూడింటికి పూటలు రెండు” అనునట్లు చెప్పరాని బీదరికముతో బాధపడు చుండుటయు, అట్లు బాధపడుచుండు దరిద్రులకు విద్య నేర్పుటకుగాని సహచారములను సత్ప్రవర్తనమును బోధించుటకుగాని యేర్పాటు చేయుటకు వీలులేకయుండుటయు, అట్టివారు మహాఘోరమగు వృత్తినవలంబించుచు, బాగుపడుట కవకాశము శుద్ధముగ లేకయుండుటయు, మఱియు దరిద్రులగు కూలివాండ్రందరు ఏకీభవించి సమితికట్ట పలుమాఱు పనులఁజేయమని తిరుగఁబడ దేశమున కమితములగు బాధలఁ గలుగఁజేయుటయు కడపట ప్రభుత్వమువారు తమ సైన్యములను వారిపై ద్రిప్పి వారిని స్వాధీనముచేసికొని వారిచే బనులఁ జేయించుటయు, ఈ యబందరస్థితిని సవరించుట కాయాదేశముల యందలి యధికారుల కెంతటివాఁకిని దిక్కుదోచక నేమి యేర్పాటులుచేసినను తాత్కాలికములేగాని స్థిరములైన యేర్పాట్లుచేయుట సాధ్యముగాక యుండుటయు, ఇట్టి బాధలు మరలి మరలి సంవత్సరమునకు రెండు మూడు పర్యాయములు తటస్థించుటయు ఇవియన్నియుఁజూడ సామాన్యులైన మానవనూత్రులకు సవరింప నసాధ్యములగు సందర్భములున్నవనియును, ఇట్టి సందర్భములలో దగిన త్రోవఁజూపుటకు మహనీయుఁడవ్వడైన నవతరించినంగాని సాధ్యముగాదనియును చెప్పకతీరదు.

ఇదియట్లుండ ఐరోపాఖండములో ప్రబలియుండి యిప్పుడే ముగిసిన యుద్ధము జనుల కందరకు గొప్పవిష

యములను బుద్ధిగోచరములుగ చేసియున్నది. యుద్ధము
 నందు ప్రవేశించియుండిన జనాంగములు మాత్రము గాక
 ప్రపంచమంతయు బహువిధసప్తకప్తములకు పాల్పడెను
 గదా! ఒకరు తప్పతోవను ప్రవర్తించినను జనులందరు
 దానిఫలము ననుభవించవలసియుండుట స్పష్టమగుచున్న
 ది. స్వప్రయోజనపరత్వము స్వలాభాపేక్షయే జనులయం
 దును జనాంగములయందును ముఖ్యభావముగ నుండుట
 చేతనే గదా యిట్టి యుద్ధములు కలుగుచున్నవి. అందువ
 లననే గదా బహుకాలశోధనసాధ్యమైన ప్రకృతి శాస్త్ర
 జ్ఞానమంతయు జనసౌఖ్యమునకును పురోవృద్ధికిని ఉపయో
 గించుటకు మారుగ జనక్షయమునకై వినియోగింప బడు
 నట్లేర్పడినది. యుద్ధమునిలిచి దాదాపుపదునైదుమాసము
 లైనను ఇప్పటికిని రాష్ట్రములయందు శాంతికుదరలేదు.
 పూర్వపు భావములు పద్ధతులు నిష్ప్రయోజనములైనవి.
 క్రొత్త భావములు పద్ధతులు ప్రారంభించి స్థాపించుటకు శక్తి
 సామర్థ్యములు గల వారు కానరాదు. ఒక్కభావము
 మాత్రము నిలిచినది. మానవకోటియంతయు నొక్కట
 టుంబమువలె నెంచవలసియున్నది. యుద్ధాంతమున జనాం
 గముల కన్నింటికిని దృఢముగ నేర్పడిన భావమది యొ
 క్కటియే. అందరు జనులును, జనాంగములును సామరభా
 వముతో ప్రవర్తించినం గాని యొక్కరును సుఖపడజాల
 రని యెరింగిది. అందుకొఱకై యేగదా “ప్రపంచరాష్ట్ర
 సమితి” యేర్పడినది. ఇకముందు జనులయందు వల్లె జ
 నాంగముల యందును రాష్ట్రముల యందును వివాదము

లు గలిగి నపుడు మధ్యవర్తుల ద్వారా వివాదములను దీర్చికొను నేర్పాట్లు చేయవలయునే గాని కలహములకును యుద్ధములకును చొరరాదను నిశ్చయము అందరకును కొంతవరకు మనస్సునకు దోచినది. అయినను ఆభావమును కార్యరూపమున లోకమున స్థాపించుటకు వలయు శక్తిసామర్థ్యములు ఎవరియందును కానరాలేదు. మరియు ఎక్కడచూచినను ఇంత వరకు ప్రత్యక్ష పిరోధుల ని యెంచుచుండిన వివిధ మత స్థులయందును సాభాత్మన్యాయము వ్యాపించుచున్నయది. ఇదియును భావికాల నూతనధర్మ సూచకము కదా! భరతఖండమున నివసించుచుండుమహమ్మదీయసోదరులు హిందువులకు ప్రీతియొనర్చుటకై తమ పండుగలయందు గోవధ చేయుటమానవలయునని మహమ్మదీయ మహాజనసభయందు ఏకవాక్యముగ తీర్మానించుటపై చెప్పిన సాభాత్మ భావము వ్యాపించుచున్నదనుటకు మంచిదృష్టాంతము. ఇట్టిమార్పులు ప్రపంచమున నచ్చుటచ్చుట యంకురించుచుండ అట్టి భవిష్యత్కాల ధర్మములను తనయందు మూర్తి భవించి తన వ్రవర్తనము చేతను బోధించుజ్ఞానము వలనను రాబోవు వారలకు తోచినచూపుమహానీయుడు, లోకమున నవతరించి ప్రపంచమునకు సాయము చేయు సమయము ఆసన్నమైయున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ఇంకొక విషయము. అన్ని దేశములయందును అన్ని మతముల వారును శీఘ్రకాలములో మహానుభావుడు వ తరించ బోవుచున్నాడని యెదురుచూచుచున్నారు.

కైస్తవులలో అనేకులు వారి మతస్థాపకుడగు క్రైస్తుని
రిగి అవతరించు సమయ మని వాటి “ద్వితీయ ఆగమస
ము”ను నిరీక్షించుచున్నారు. మహమ్మదీయులలో పెక్కం
ప్ర “ఇమాం మహమ్మద్” అనుపేర్లు శీఘ్రమున నె యవత
రించునని నమ్మినిరీక్షించుచున్నారు. మన ఆంధ్ర దేశము
నను వీరభోగ నవంతరాయుడు అను మహానాయుడు భూ
లోకమున అవతరించునను వార్త కొన్ని సంవత్సరములు
గ ప్రబలియేయున్నది. ఇట్లు అన్ని దేశములయందును అన్ని
మతముల వారియందును అట్టి యవతారమును నిరీక్షిం
చుట కానవచ్చుచుండుటయే అట్టి శుభోదయమును
ముందుగ సూచించుచున్నది. అట్టి నిరీక్షణము మహా
త్ములసంకల్పమునే తెల్పుచున్నదనుటకు సందియములేదు.

ఇంతియకాదు. పరలత్వవిషయమన్ననో, దానిని
స్వానుభవముతో బోధించువారుదుగనున్నవారు. ఎచ్చ
టజూచినను శబ్దజాలమును వితర్కించుటయు శబ్దప్రమా
ణమునుమాత్రమే యాధారముగ గొనుటయు గలదు.
యోగాభ్యాసాదుల వలన యధార్థత్వము చెలుసుకొ
నిన వారపురూపమగుచున్నారు. ఒకరిద్దరు స్వానుభవజ్ఞా
నముగలవారు బయటవచ్చి చెప్పబూనినను వారలను వి
శ్వసించువారు లేకపోవుటయేగాక వారలనుదూషించి వా
రలయందు దోషదర్శనముచేయువారును వారల నెవ్విధ
ముననయినను లోకనిందకు బాల్పడునట్లుచేయుచున్నించు
వారును పెక్కండ్రయిరి. మన దేశస్తులలో గొండఱు, అట్టి
జ్ఞానము హిందువులకు అందును బ్రాహ్మణులకుం దప్ప

బ్రాహ్మణేతరులగు హిందువులకుగాని హిందువులకంటె ని
తరులకుగాని గలుగ సాధ్యమేలేదని యభిప్రాయము గల
వారలయి శమదమాదిగుణ సంపన్నులును, అపారథక్తి
శోభితులును లోకోపకార పరాయణులును, పరిపూర్ణవై
రాగ్యసంపన్నులునగు బ్రాహ్మణేతరులు హిందువులందుగా
ని తదితరులయందుగాని కానవచ్చినను అట్టివారు పరిపూ
ర్ణభగవదనుగ్రహమునకు బాత్రులై యథార్థతత్వజ్ఞానము
నుస్వానుభవముచే పొందియున్నను అట్టివారువిశ్వసనీయు
లుగారనియును వాచివలననితరులు జ్ఞానముపొందరాదని
యును లోకమున బహిరంగముగ ముచ్చటించుచు, సకల
స్మృతులును, పురాణములును, అంత్యజునియొద్దనుండికూడ
పరతత్వజ్ఞానమును గ్రహించదగునని ఘోషించుచుండ
నావాక్యములు గ్రాహ్యములు కావని నిరాకరించువాడే
ఇక్కాలమున నుపదేష్టలగుచున్నారు. ఇవను కేవలబాహ్య
కర్మములతోద్యుష్టి బొందక వానియంతరార్థమును యథా
ర్థతత్వజ్ఞానమును తెలిసికొనవలయుననునాశే దినదినము
నకుమానవులయందు హెచ్చుచునేయున్నది. అట్టియాశను
తీర్చు వారు అరుదుగ నుండుటచే జనుల మనోభీష్టములీ
డేక ఆకలిగొని యన్నమడుగ వారలకన్నము వెట్టువారు
లేనట్లు జనులమానసములు కొంతల పాటు చెందుచున్నవి.
ఇవ్విషయమునను జనులమనస్సులను రంజింపజేయుతత్వ
వేత్తయొకమహానీయుండవలెంచి నం గాని లోకమునకు
బురోవృద్ధియొనగూడదనిచెప్పవలసియున్నది.

ఇట్లుండ లోకసంరక్షణ తత్పరులై సర్వజ్ఞులును,

తత్త్వదర్శులును, మహాదయాసముద్రులునగు మహాసీ
యులు, జిజ్ఞాసువులగు శిష్యులు దొరకుదురాయని కాచి
యుండి యట్టివాఁడొకడు దొరికినను వాని యజ్ఞాన
తమస్సును దొలగించి జ్ఞానదీపమును వెలిగింప వేచియుం
డు మహానుభావులు, ఈ ప్రపంచ మిట్టిసిత్తిని తత్తరపడు
చుండ వారి కటాక్షవీక్షణ మీనికిన్న సారించక యుపేక్ష
చేయుదురా! పరుల యజ్ఞానమును దొలగించుట వారికినై
జమగుగుణముగదా. ఇతరుల శ్రమమును దొలగించుట
వారిస్వభావముగదా! లోకమంతయు నీరీతిని దిక్కులేసి
శ్రీవలె మొరలిడుచుండ భగవంతునియొక్కగాని భగ
వత్సములగు మహాసీయులయొక్కగాని యనుగ్రహము
ప్రపంచముపై ప్రవహించక యుండునా? పూర్వయుగముల
యందు భూదేవి బ్రహ్మయొద్దకుఁబోయి మొఱపెట్టుకొన
గా బ్రహ్మాదిదేవతలందఱు, మహావిష్ణువునొద్దికో మహా
దేవునియొద్దికో పోయి మొఱలిడగా భగవంతుడగు మహా
విష్ణువో మహాదేవుణ్ అవతరించి లోకదుఃఖమును బా
పెనని మనము పురాణేతిహాస గ్రంథములలో చదువు
అఖ్యానములకిదియే అర్థముగదా? భూలోకమునందలి
ప్రజలందఱు ప్రస్తుతపుస్థితిలోఁ దమకుఁ బురోవృద్ధి మార్గ
ము దోచక, దిక్కు తెలియక శ్రమపడుచు ఏ మహాసీ
యుడువచ్చి మన శక్తిములందీర్చునాయని యజ్ఞులు
సాచుచుండుట, భూదేవి భగవంతునికడకేగి మొఱలిడు
టకాదా! అట్టిమొఱ మానవుల హృదయములయందు
ఁబయలుదేరగా సర్వభూత హృదయాంతర్యామియగు

సీశ్వరుడామొఱవిని లోకమున దాశే యవతరించియో
ఈశ్వరసములగుముక్తులలో నొకటి నవతరింపజేసియో
లోకక్షోభమును మాన్పకుండునా!

. ఎన్నివిషయముల నాలోచించినను ప్రస్తుతకాలము
లోకముననొక యమానుషుడగు మహాసీయుడవతరిం
చఁదగిన సమయముగ నున్నదనియును, అంతటి పుణ్య
కాలమాసన్నమై యున్నదనియును, అట్టిరాక నిరీక్షించ
వలసి యున్నదనియును స్పష్టమగుచున్నది.

కావున పారమార్థికబుద్ధిగల వారందరు తాము
ప్రతిదినమును ఆమహాప్రభువురాకకై ప్రార్థించుచు, తమ
చిత్తములను శుద్ధిచేసికొని, వారికర్పణముగ భూతసేవ
సేయుచు అందఁ యమనస్సుపలను పక్ష్యరచుటకు యత్నించ
వలెను. మహాప్రభువురాకల నిరీక్షించు శుద్ధాంతః కరణ
ముగల భక్తులు హెచ్చును హెచ్చును అంత శీఘ్రముగ
లోకమునకే మహాపుణ్యము సమకూరును. అట్టి పుణ్యో
దయమునకై యెల్లరును పాటుపడుదురుగాక. మహాను
భావుని అనుగ్రహము లోకమునకు శీఘ్రములో వ్యక్తమగు
గాక. అందరును ప్రథమపుటలో సూచించిన విధముగ ఆమ
హాప్రభువును దినదినమును ధ్యానింతురుగాక.

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః.

తేజ ప్రతి.

—ॐ—

క్రమ	పేర్లు	తేజ	విశేష
౧౧	౧	గిలుగువో	గిలుగువో
”	౨	గిలుగువో	గిలుగువో
౧౨	౩	ఉన్నవో	ఉన్నవో
”	౪	ఇచ్చగించు	ఇచ్చగించు
౧౩	౫	ఉన్నవో	ఉన్నవో
౧౪	౬	సూర్యుడు	సూర్యుడు
౧౫	౭	సూర్యుడు	సూర్యుడు
౧౬	౮	సూర్యుడు	సూర్యుడు

నందును, దేశాంతరములయందు జీవన్ముక్తిను, మహాత్ములు లోకమున వారును లోకమునవెలసి తమతమ శిష్యులచే నిప్పటికిని, పూజింపబడుచున్నారనిగాదా! ఇప్పుడును అట్లే మహాపురుషుడొకడు అవతరింపమయ మాసన్నమైయున్నది.

అట్లువారి యాగమనమునకై లోకమును సిద్ధముచేయుట ముఖ్యము. జనుల మనస్సులు యెంత శీఘ్రకాలములో పక్వముననో అంత శీఘ్రముగ వారు లోకమున నవతరింతురు. వారు ప్రశస్తిత్తుముగ లోకమున పనిచేయబానుసమయమున వారి ననుగమించి భక్తి శ్రద్ధలతోపని చేయువారు పెక్కుండు కావలయును. కనుక జనుల భేదభావములను, కేవలస్వార్థపరత్వములను, తగ్గించి అన్యోన్యప్రేమ పెద్దలయందు భక్తి సర్వత్ర సోదరభావమును అభివృద్ధిచేయవలెను. భక్తులు సాధువులు అన్ని దేశములయందును పెక్కుండునిశ్చలభక్తితో పనిచేయుటకుబానిసం గాని ఆ మహాపురుషుడవతరించుట సాధ్యముకాదు. పూర్వమున భూభారమెక్కువయినపుడెల్ల, నాభూమియును దగ్గించవలెనని భూదేవి బ్రహ్మయొద్ద మొనపెట్టుకొనగా భగవంతుడు అవతరించుచు డెనని పురాణములు ఘోషించుచున్నవి. ప్రపంచమున జనసామూహ్యము కేవలస్వార్థపరులై, ధర్మము క్షీణించి అధర్మము హెచ్చియు స్వప్రయోజనమునకై యన్యుల హితమును భంగముచేయు వారై రాక్షసులని భర్తృహరి వచించియున్నాడు. ఇదియే భూభారము అధికమగుట. భక్తిప్రేమలు వృద్ధిచేయుటయే అమృతహనీయుని గ్రాహక ప్రపంచమును సిద్ధముచేయుట. ఆపనిచేయుటకే యీ “తారకస్థము” అను సమాజము సాపింపబడినది.

సమాపకాలములో నొక మహాపురుషుడు లోకమున నవతరింపబోవునని నమ్మువారందఱు ఈసమాజముగ నేర్పడియున్నారు. ఆ సమాజమునకు “మహాపురుష సేవాసమాజము” అని పేరిడబడినది. అన్ని భాషయందీసమాజము “ఆర్డరు-ఆఫ్-ది-స్టార్-ఇన్-ది-ఈస్ట్” అని పిలువబడుచున్నది. ఈసమాజమున అన్ని దేశములవారును. అన్ని జాతులవారును అన్ని మతములవారును సభ్యులుగనున్నారు. ఇందుదివ్యజ్ఞాన సమాజసభ్యులు. పెక్కుండున్నను ఆ సమాజమునకు చేరనివారింట్ల అనేకులున్నారు. కావున నీసమాజము దివ్యజ్ఞానసమాజశాఖ కాదని

స్వప్నముగ తెలిసికొనవలయును.

ఈ సమాచారము 1911 సం. జూలై తేదీన ప్రచురించబడినది.

ఆంధ్రదేశ తాళిబొమ్మలమున “తాళిబొమ్మలము” అను
ఈ నాటికి చిన్న మాసపత్రికను ప్రచురించుచున్నాను.

ఈ సమాచారము భుక్తి నిష్ఠులగు నా స్వప్నకొనవలసిన సిద్ధాంత
ము లెప్పయులేవు. వివాహకాలమున కిట్లుగ నున్నపుడు ఆవతరింపబోవుచు
న్నది నాపితృమొక్కటియే సామాజికతలందఱు ఒప్పకొనుపిషయము.

ఆవతరింపబోవు మహనీయుడు శ్రీ శ్రీ బగద్దరువు ఒక దేశ
భావారిలకు మంత్రముగాను ఒకజాతి లేన పాపమువారికి మాత్రముగా
ని కాదు. కావున నా రేయాయన వచ్చినను ఏకరీతమును గరించినను,
ఏ మతినువారి గర్భమున జనించినను ఆ బ్రాహ్మణులగు జాతి, వర్ణ,
సంతతి, వయో, లింగములను ప్రాముఖ్యముగ నెంచిన వారు బోధించు
జ్ఞానమును వారి ప్రచారమున నున్నట్టియే వారిని గుర్తించవలయును.

కావున తాళిబొమ్మలము ప్రేయస్సును కోరువా నందరినను,
తాళిబొమ్మ నుదరింపజును వివాహమున యువతార శుభవా రును పితగా
నారి హృదయములు ఉబ్బింగి జ్వలి పుష్కల్యవయమున కెన్నగుచూచు
చు, ఆ మహాత్ముని బిడ్డలగు సమస్తమానవుల నేన చేయుటద్వారా నా
నీవేమన యోగ్యత సంపాదించుకొను ఉత్సాహముగలవారై తమ
తమ హృదయములయందు వారిస్వదేయావర్ణింపించియున్నట్లు తెలిసి
కొని జ్వలివారు ప్రవర్తనపడగ మార్గమున ప్రవర్తించుటను స్వభావ
ముల వారి కిచ్చింపి పెక్కుభంగుల ప్రయత్నింపగుగాక!

నీ పాదకవల నేవయి, నీ పాదార్చనలతోడి నెయ్యమును, నితాం

తాపనభూతిదయయును, తాపనమందాన నాకు దయచేయుగాక.

ఈ సంఘమునకు సంబంధించిన యావత్తు సలహాలకొఱుగుగాని
గర్భాస్తు సమూహాలకొఱుగుగాని యీ క్రింది వివాసమునకు ప్రాసికొన
వలసినది.

ఎ. యల్. గా జి గో పా ల అ య్యం గా రు,

అసిస్టెంటు యింజనీయరు,

బెజవాడ.

10344

